

Céline Dangotte

Onze onbekende internationale feministe

1883 - 1975

'Ons Céline een hele goeie opleiding geven, daar maak ik een erezaak van', *oreert moeder Dangotte, die een chique interieurzaak uitbaat aan de Brabantdam in Gent. En zo komt Céline van jongs af aan terecht in Bonn, Parijs en Londen.*

Opnieuw in 't land sluit ze zich aan bij *De Flinken*, een clubje gelijkgestemde vriendinnen van een heterogeen sociaal gezelschap. Van nature is Céline al een flinke en in het verpauperde Gent wakkert ze mee het vuur aan. In dat clubje komen alle thema's aan bod, zelfs het vrije huwelijk en de vrije liefde. Ook de reformpedagogiek. Thema's op niveau dus. Onder het motto *La fraternité entre les sexes* willen *De Flinken* hun visie tot bij een breed publiek brengen. Idealisten weet je wel.

Ze stichten een rationalistisch schooltje en experimenteren met integrale, morele, fysieke en intellectuele onderwijsvisie. En die moet uitmonden in een klasseuze samenleving. Zo'n schooltje is maar niks, vindt de pastoor. Straffer nog, 'dat is hier juist een openluchtdanszaal, bestuurd door hoeren.' Tja, meneer pastoor ...

Een volgend project wordt de uitgave van het tijdschrift *Asselsch Blad* met Céline als hoofdredacteur. Dat tijdschrift is niet alleen op de kinderen maar vooral op de moeders gericht. Maternalistisch feminisme, sociaal

moederschap en pleidooien voor stemrecht worden de hefbomen. Er volgt nog een kinderbibliotheek, een syndicaat voor dienstmeisjes, en de deur wordt geopend voor co-educatie. Gedreven en hartstochtelijk als ze is, stopt Dangotte niet.

In de roman The Bridge of years schetst de in Gent geboren Amerikaanse schrijfster May Sarton het leven van een geëngageerde en zelfbewuste zakenvrouw. Voor haar hoofdpersonage baseert ze zich op Céline Dangotte die ze beschouwde als haar tweede moeder.

Fotobron: ?????

???????????

Ze treedt toe tot de Gentse Vrouwenbond van Rosa De Guchtenaere en richt mee een echt atheneum op om meisjes klaar te stomen voor universitair onderwijs. Dangotte overstijgt letterlijk en figuurlijk de grenzen en wordt de Belgische spil in een internationaal feministisch netwerk dat ijvert voor vrouwenstemrecht. Met lezingen, tijdschriften, debatten houdt ze er de vlam in. En met felle sympathie voor de Engelse militante suffragettes. Lelijke vrouwen die geen man kunnen krijgen? Ze lacht het weg! Neen, het zijn vaak jonge, getrouwde vrouwen die actie ondernemen voor hun rechten.

In de aanloop naar de Eerste Wereldoorlog tempert ze. Dangotte trouwt en erft van haar moeder een goed draaiende interieurzaak. Haar wens om er een art-nouveaumatelier van te maken met meubelen, decoratie en kunst voor het volk lukt niet echt.

En nog een pittig karaktertrekje: Dangotte heeft veel begrip voor haar activistische vrienden en vriendinnen. Als de Vlaams-nationalistische De Guchtenaere na de Eerste Wereldoorlog berecht wordt voor samenwerking met de Duitse bezetter, getuigt Céline dat Rosa niet uit persoonlijk belang heeft gehandeld. Die getuigenis maakt indruk en tekent haar maatschappelijke visie.

Haar leven lang straalt Dangotte een inspirerend optimisme uit.